

ПРЕС КЛИПИНГ

29. 01. 2020.

НАСЛОВИ

**Шта наши синдикати могу да науче из искуства хрватских просветара?
(стр. 3)**

Београд испред свих – и највеће плате, и најбржи раст плата (стр. 5)

**Незапосленост, одлив радника и старење највећи изазови за
економије региона (стр. 7)**

**Конференција РЦЦ о раду на црно на Балкану: Потребне комбиноване
мере и већа сарадња (стр. 9)**

**Јован Мијалковић нови председник Савеза самосталних
синдиката Пиротског округа (стр. 12)**

**Руководиоци “Ниш експреса” прете радницима да ће их отпустити ако
акције не заврше у приватној фирми директора тог превозника?
(стр. 13)**

Шта наши синдикати могу да науче из искуства хрватских просветара?

Српски синдикати из штрајка хрватских колега нису научили – ништа. То за Данас каже Душан Кокот, потпредседник Независног синдиката просветних радника Војводине, коментаришући најновије „акције“ четири репрезентативна синдиката, који поново демонстрирају нејединство и „играње синдикализмом“.

Пише: В. Андрић

И док један синдикат најављује подсећање на „поливање Вербића водом“, како се незванично у врху просветне власти коментарише штрајк најављен за 17. март, из „супротног табора“ Влади су испоручени захтеви на којима је требало инсистирати пре усвајања буџета за 2020. годину.

А шта су наши синдикални лидери могли да науче из штрајка хрватских просветара?

– Најпре да само јединствен и припремљен наступ може дати резултат. Сујете појединаца, ма колико они себе сматрали важним, наносе штету свим просветним радницима. Друго, само јасан и прецизан захтев, а не све што нам падне на памет, захтев који ће сви разумети, може довести до резултата. Треће, не може се једним штрајком, протестом... поправити све што не ваља. Захтеви који се тичу новца испостављају се пре доношења буџета, или када постоји простор за притисак. Колеге у Хрватској су у штрајк ушле пре доношења буџета, а пред председничке изборе. Када су захтеви легитимни, када се дају бранити, онда се уз правилан рад може добити и подршка јавности. Без ње нема успеха. Штрајк се гради, а не проглашава – поручује Кокот.

Просветна јавност у Србији пажљиво је пратила двомесечни штрајк хрватских просветара, а кључно питање у бројним коментарима на друштвеним мрежама било је како су постигли толико јединство. У штрајку је учествовало чак 90 одсто запослених.

Председник Независног синдиката запослених у средњим школама Хрватске Бранимир Михалинец за Данас сумира ток и резултате највећег штрајка просветних радника у тој држави.

Штрајк су организирали и водили Независни синдикат запослених у средњим школама Хрватске и Синдикат хрватских учитеља – два репрезентативна синдиката који окупуљају око 60 одсто запослених у основном и средњем образовању.

– За успјех најдужег и најјачег штрајка, који је резултирао и највећим повећањем плаћа у образовању требало се сложити више фактора. Као прво, постављен циљ о повећању коефицијента за 6,11 одсто је био у потпуности аргументиран и остварив. Захтјев за повећањем плаћа односио се на све запослене. Од 1. рујна 2019. почела је курикуларна реформа за коју смо

тражили да мора почети и с реформом плаћа запослених. Аргументе синдиката у потпуности је прихватила министрица образовања – објашњава Михалинец.

У првој фази је организован циркуларни штрајк, и то први пут у Хрватској.

– Циркуларни штрајк проводио се у циклусима: први дан фронтално штрајка цијела Хрватска, а остале дане сваког дана у штрајку је неколико жупанија према одлукама штрајкашког одбора. На тај начин радили смо континуирани притисак, а истовремено чували енергију штрајкаша. Тиме смо и смањили штету крајњим корисницима ученицима и родитељима. У једном циклусу од осам дана сватко је заправо био у штрајку тек два дана. Такав облик штрајка помогао је да смо добили и велику подршку родитеља и цјелокупне хрватске јавности. На тај начин успјели смо добити подршку нечланова синдиката који су се у великом броју прикључили штрајку. Тијеком три циклуса циркуларног штрајка успјели смо до краја сензибилизирати и охрабрити све запослене да устрају у штрајку. Сваког дана је судјеловање у штрајку било готово 90 одсто – каже наш саговорник.

Након три циклуса штрајка притисак је појачан и последњих 10 дана се штрајковало фронтално у целој Хрватској. И ту је одзив био готово 90 одсто, упркос претњама да штрајк неће бити плаћен. Одржана су и три протеста испред Владе, а у последњем, на Тргу бана Јелачића у Загребу, било је чак 40.000 учесника.

Синдикати су се током преговора изборили за све захтеве, уз само један компромис, а то је динамика постизања циља. Синдикати су тражили повећање коефицијената сложености послова за 6,11 одсто у два корака током 2020, а успели су то исто постићи у три.

– Остварили смо повећање плаће за све запосленике у основном и средњем школству. Уз то штрајком смо постигли и увећање основице за плаће за све јавне службе за 6,12 одсто. Тако ће сви запослени у основном и средњем школству имати повећање плаћа од 12,23 одсто тијеком 13 мјесеци. Успјели смо постићи и да дани проведени у штрајку буду плаћени. Први резултати видјели су се већ на плаћи у сијечњу 2020. која је повећана за првих три одсто – истиче Михалинец.

А са каквим захтевом треба да наступе српски синдикати? Душан Кокот каже да је, у ситуацији када је трећина запослених у образовању испод минималца и када се корекцијом обесмишљава целокупна Уредба о коефицијентима, једини логичан захтев корекција Уредбе.

– Захтев треба да буде брисање корекције, односно да за најједноставнији рад припада бар минимална зарада, а затим преговарати о распонима коефицијената, спрам сложености посла, стручне спреме... нарочито у ситуацији када чувени платни разреди неће скоро заживети. Овдашње синдикалне централе праве фасадни синдикализам. Наиме, захтевом како су га три синдиката испоставила надлежним државним органима, треба кориговати само најниже коефицијенте, а наставнике са ВИ и ВИИ степеном треба чувати на постојећим. То значи да синдикати сматрају да су плате запослених довољне, па се онда поставља питање шта желе. Да сви запослени у систему образовања, од теткице до директора установе раде за исти новац? Да

се уведе уравниловка? У чијем је то интересу? Одредбе ПКУ се бране пре усвајања буџета, а сада тражити новогодишњу награду је играње синдикализмом – оцењује Кокот.

Он сматра да организовање једнодневних штрајкова и протеста, што предлаже четврти синдикат, без икакве шансе за успех, такође не служи ничему, осим фингирању синдикалне борбе.

– Никада после штрајка нису урађене анализе, никада нисмо сагледали где смо и сами грешили. Не може за све увек бити крива „друга страна“. Резултати ће бити таман какве смо заслужили – каже Кокот.

Подршка медија

Бранимир Михалинец додаје да су велику улогу имали медији, као и друштвене наставничке мреже, на којима су се наставници и сви запосленици међусобно храбрили и подржавали.

– Успјели смо јер нисмо били спремни попуштати у захтјевима и јер смо добро осмислили и водили штрајк. Наравно и предизборна година, као и избори за предсједника Републике Хрватске су нам ишли у прилог – истиче наш саговорник.

Београд испред свих – и највеће плате, и најбржи раст плата

У свега 20 општина у Србији зараде су 2019. биле више од републичког просека који је за првих 11 месеци прошле године био 54.471 динар.

Пише: Љ. Буквић²⁸. јануара 2020. 18.00 Измењено: 18.32

За овакав просек плата најзаслужнији је Београд, односно 12 београдских општина у којима су просечне зараде током овог периода прошле године биле од 60.421 динара на Палилули до чак 90.328 динара колико је била просечна месечна зарада на Општини Врачар.

Изнад републичког просека у 2019, осим оних у београдским општинама, зарађивали су само још становници Новог Сада, Бора, Вршца, Мајданпека, Костолца, Лајковца, Пожаревца и Медијане.

У исто време, највећи раст плата за првих 11 месеци прошле године у односу на исти период 2018. забележен је у општини Тител (28,7 одсто), потом за нешто мање од 20 одсто порасле су и плате у Врањској Бањи и на Савском венцу.

За више од 15 одсто расле су зараде и у Ковину, Великој Плани, Бору, Мајданпеку, али и на Старом граду, Новом Београду и Врачару.

Како се у јужнобачкој општини са тек нешто више од 5.000 становника претежно баве пољопривредом, пре свега ратарством, раст плата у Тителу би могао да се објасни тиме, док је Врањска Бања као једна од општина у којој се најмање зарађује свој просек подигла захваљујући туризму.

Наиме, ова бања је у 2019. забележила највећи раст међу домаћим туристима, од готово 40 одсто.

Али упркос расту плата ове две мање општине, највећи раст бележиле су управо општине у којима су плате и иначе међу највећима, а то су централне београдске општине, пре свега Нови Београд, Врачар, Савски венац и Стари град.

У овим општинама је прошле године раст плата био већи од 10 одсто, нешто мањи раст био је, на пример у Костолцу и Лајковцу, где су просечне зараде биле веће од 67.000, односно 64.000 динара.

Иако су плате најмање расле у Севојну и Лучанима прошле године, тек за 1,8, односно 2,6 одсто, зараде у овим два локалним самоуправама нису најниже у држави.

Месечни просек у Севојну за 11 месеци 2019. био је нешто већи од 48.000 динара, у Лучанима 54.000 динара.

С друге стране, упркос томе што готово свака општина бележи скок зарада, разлика између зарада у Београду и оних са најнижим просеком у Републици је велика, у случају Врачара и Сврљига огромна – чак цео републички просек.

MESEČNI PROSEK PLATA ZA PRVIH 11 MESECI PROŠLE GODINE	
BEOGRAD	
Vračar	90.328
Novi Beograd	86.310
Stari grad	86.024
Savski venac	79.351
Voždovac	69.506
Zvezdara	69.223
Lazarevac	69.092
Beograd	67.532
Čukarica	65.093
Zemun	61.637
Rakovica	61.297
Palilula	60.421
Obrenovac	55.189

Док су Врачарци просечно месечно зарађивали 770 евра, у Сврљигу је плата била тек 35.895 динара или нешто више од 300 евра.

Већем расту стандарда у овом граду очигледно није допринело ни отварање фабрике Еуроцонфорт Југ почетком прошле године.

Тек нешто мало више од Сврљижана прошле године зарађивали су у Власотинцу (37.824 динара), Гаџином Хану (37.416) и Бојнику (37.932). Испод 40.000 динара месечно у просеку прошле године примали су и у Варварину, Жабарима, Меровини, Крупњу, Ражњу и Ивањици.

Председник општине Параћин Саша Пауновић каже за Данас да је оваква слика уствари логична последица политике централизације.

„У Београду су универзитет, све државне институције, представништва страних компанија и самим тим просек плата је знатно већи него у осталим градовима Србије. Много фирми које су отвориле фабрике у неким другим градовима имају своје центре у Београду“, истиче Пауновић. Главни град је, како каже, главни економски центар и зато се велики део грађана одлучује да оде у Београд, пре него што оду негде даље.

„То је све резултат политике централизације која се води последњих година. Отварају се фабрике у другим градовима, али плате које те компаније дају радницима су на нивоу минималца или нешто мало изнад. Зато је логично што имамо овакву ситуацију и велике разлике у зарадама“, истиче Пауновић.

Незапосленост, одлив радника и старење највећи изазови за економије региона

Незапосленост, нарочито младих, негативна селекција, одлив радне снаге и старење становништва највећи су изазови пред економијама региона, оцењено је данас у Сарајеву на конференцији о запошљавању на Западном Балкану.

Пише: Бета

Директор сарајевског Центра за развојне евалуације и друштвена истраживања (ЦРЕДИ) Нермин Оруч рекао је да улазак на тржиште рада и напредовање у каријери нису засновани на реалним постигнућима и да то мора да се промени.

На конференцији „Запошљавање – нијансе сиве на Западном Балкану; регионалне перспективе за стварање додатних и бољих радних места“, Оруч је казао да треба предузети мере за спречавање негативне селекције како би резултати у раду постали основни критеријум за запошљавање, уместо чланства у политичкој странци или задовољења неког услова који нема везе са радом.

„Млади у региону све чешће одлучују да емигрирају, делом јер немају задовољавајуће квалификације, али и због политичке контроле тржишта рада“, навео је Оруч на панелу „Стварање додатних и бољих радних места на Западном Балкану“, у оквиру конференције коју је организовао Савет за регионалну сарадњу (РЦЦ).

Оруч је рекао да је незапосленост један од најозбиљнијих проблема за све економије Западног Балкана, и да за то има више разлога: нису најуспешније решени односи између јавног и приватног сектора у домену запошљавања, постоје недостаци у систему запошљавања, неки прописи умањују учинковитост рада агенција за запошљавање.

Казао је и да се све земље Западног Балкана налазе међу онима с највећим процентом могућности да ће изгубити младо становништво, упозоривши да ће се „то одразити на старост становништва и на способност оних који остану да одрже функционисање система“.

Црногорски министар рада и социјалног старања Кемал Пуришић рекао је да је незапосленост највећи изазов и да је у Црној Гори она раширена међу младима и женама, што је карактеристично за цео Западни Балкан.

Пуришић је казао да је стопа запослености у Црној Гори повећана готово за пет одсто у претходне три године, у време мандата актуелне владе.

„Стопа запослености порасла је два одсто у 2017. години, у 2018. она је порасла 4,2 одсто, док је за првих 11 месеци прошле године њен раст био 7,8 одсто“, навео је Пуришић.

Додао је да је у претходне три године отворено више од 26.000 нових радних места, што је, како је рекао, за Црну Гору велики број.

Пуришић је рекао да знатан број радних места у Црној Гори прелази из неформалног у формални сектор, али је додао да тај процес треба да буде настављен у дугом периоду.

Црна Гора је „успешно прошла“ прву фазу пројекта РЦЦ-а Платформа за запошљавање и социјална питања (ЕСАП), казао је Пуришић и оценио да ће његова друга фаза (ЕСАП 2), чији почетак означава данашња конференција, допринети повећању броја радних места и унапредити квалитет постојећих радних места.

Циљ пројекта ЕСАП 2 је обједињавање резултата постигнутих у првој фази (ЕСАП 1), као и ширење како би биле обухваћене додатне теме запошљавања и социјалне политике које су изузетно битне за Западни Балкан: непријављени рад, јачање институционалних капацитета за изразу, праћење и оцењивање политика и мера тржишта рада које би биле усмерене на отварање нових и бољих радних места, изложеност и укључивање институција са Западног Балкана у мреже и процесе на нивоу ЕУ.

Косовски министар рада и социјалне заштите Скендер Речица рекао је на панелу да је и на Косову највећи проблем незапосленост која спречава људе да формирају породице и да наставе са нормалним животом.

Речица је казао да је Косово спровело низ реформи у области рада и унапредило радне услове, а да је циљ био и да жене буду активније на тржишту рада и да се смањи удео тешких послова које обављају жене и млади.

„Отворили смо 12.000 нових радних места, преквалификовали смо 16.000 младих. На Косову се сада око 30 одсто људи води као незапослено. Развојем економије и стимулисањем малих и средњих предузећа очекујемо да смањимо незапосленост. Мислим да идемо узлазном путањом“, навео је косовски министар.

Речица је рекао да велики проблем представља одлазак младих људи и целих породица у земље ЕУ, и додао да се отварањем нових радних места омогућава младима да остану у својој земљи.

Указао је и на важност заштите запослених на раду, рекавши да „не сме бити компромиса“ око неиспуњавања услова заштите на раду.

Шеф Одсека за тржиште рада при Агенцији за рад и запошљавање Босне и Херцеговине Синиша Веселиновић рекао је да у тој земљи у последње три године има „позитивних трендова“.

„У последње три године повећан је број запослених и сада их је око 825.000, док је смањен број незапослених у званичној евиденцији и тренутно их је око 400.000, са даљом тенденцијом смањења“, казао је Веселиновић.

Он је навео да је у БиХ веома ниска стопа активности радно способног становништва – око 42 одсто, и додао да је једна од најлошијих у Европи.

Данашњу конференцију РЦЦ је организовао у сарадњи са Медјународном организацијом рада (МОП), агенцијом Уједињених нација.

Подаци о зарадама у прошлој години показују наставак тренда централизације економске активности

Конференција РЦЦ о раду на црно на Балкану: Потребне комбиноване мере и већа сарадња

Аутор: Бета

Број непријављених радника на Западном Балкану и даље је велик, иако је мањи него пре, те је за сузбијање "неформалне економије" потребно више мера и учешће свих страна, оцењено је данас у Сарајеву на конференцији о запошљавању у региону.

Извршна секретарка Уједињених гранских синдиката (УГС) Независност из Србије Чеданка Андрић изјавила је да је су мале плате један од "генератора сиве економије" у Србији што је

такозвани "феномен сиромаштва запослених", пошто део сиве економије нису само незапослени него и они који имају посао, али су слабо плаћени.

На конференцији "Запошљавање - нијансе сиве на Западном Балкану; Регионалне перспективе за стварање додатних и бољих радних места", Андрић је рекла да обим сиве економије у Србији опада, уз раст бруто домаћег производа (БДП), али да то није довољно јер је неједнакост велика.

"Имамо раст БДП-а, али имамо и огроман раст неједнакости. Србија је земља са највећом доходовном неједнакошћу у Европи. То говори да није довољно имати раст, него да треба имати инклузиван раст", навела је Андрић на панелу "Излазак из сенке: Од непријављеног ка пријављеном раду" у оквиру конференције коју је организовао Савет за регионалну сарадњу (РЦЦ).

Андрић је рекла да непријављени рад треба да буде повезан с питањем безбедности на раду, пошто је смањење неформалне економије начин и за сузбијање великог броја повреда на раду и додала да је проблем што се не примењују закони који су добри.

Министарка рада и социјалних питања Северне Македоније, Рашела Мизрахи, изјавила је да је и даље много људи у сектору неформалне економије, али мање него пре, и да је сада потребан механизам за унапређење услова рада и заштите запослених на раду.

Као узроке непријављеног рада, Мизрахи је навела неповерење грађана у државу, високу стопу незапослености и нерешено питање предузећа у државном власништву.

"У Северној Македонији је слична ситуација као у Србији, Косову и Црној Гори. Имамо људе који су неактивни на тржишту рада, немају образовање које се тражи", рекла је Мизрахи.

Генерална секретарка Уније послодаваца Црне Горе Сузана Радуловић оценила је да је за сузбијање неформалне економије потребно смањење пореских оптерећења уз казнену политику, али и уз превентивне активности свих страна у том процесу.

Она је казала да је проблем што државни органи проблем неформалне економије виде искључиво у области запошљавања, док се неформална економија толерише у свим областима привреде.

Радуловић је рекла да држава не предузима одговарајуће мере за сузбијање неформалне економије и као пример навела дуванску индустрију у којој, како је казала, постоји огромна "сива зона".

Она је изразила наду да ће пројекат РЦЦ-а "Платформа за запошљавање и социјална питања (ЕСАП 2)" донети "напредак и побољшање ситуације" и за државу и за запослене и послодавце.

Данашња конференција коју је РЦЦ организовао у сарадњи с Међународном организацијом рада (МОР), означава почетак пројекта ЕСАП 2 који спроводе РЦЦ и та агенција Уједињених нација.

Циљ трогодишњег пројекта ЕСАП 2 је обједињавање резултата постигнутих у првој фази (ЕСАП 1), као и ширење како би биле обухваћене додатне теме запошљавања и социјалне политике које су изузетно битне за Западни Балкан.

То су непријављени рад, јачање институционалних капацитета за израду, праћење и оцењивање политика и мера тржишта рада које би биле усмерене на отварање нових и бољих радних места, изложеност и укључивање институција са Западног Балкана у мреже и процесе на нивоу ЕУ.

Директор Канцеларије МОР за Централну и Источну Европу Маркус Пилгрим изјавио је на панелу да се показало да резултате дају све мере за сузбијање непријављеног рада, осим финансијских подстицаја.

Пилгрим је казао да су програми који су обухватили неколико мера, укључујући подизање свести, јачање инспекције рада, пореске подстицаје, имали више резултата од оних који су имали само једну меру.

Он је рекао да МОР нема квантитативно истраживање или студију за Западни Балкан, самим тим ни конкретне податке о томе шта у региону функционише у сузбијању неформалне економије, а шта не.

Најавио је да ће због тога бити изабране до три економије Западног Балкана, да ће власти тих земаља бити упитане које интервенције желе да реализују у погледу непријављеног рада, и да ће уследити тестирање тих интервенција, а затим и њихова реализација.

Конференцију је затворио званичник тела Европске комисије за запошљавање, социјална питања и инклузију, Руди Делару, истичући посвећеност Европске уније развоју Западног Балкана, нарочито у запошљавању и социјалној политици.

Делару, заменик шефа Јединице за међународна питања при Генералном директорату Европске комисије за запошљавање, социјална питања и инклузију (ДГ ЕМПЛ), рекао је да финансирање пројекта ЕСАП 2 представља европско улагање у будућност достојанственог рада у региону.

"Очигледно је да се економије Западног Балкана сусрећу са сличним изазовима, а ЕСАП ту може много да помогне", казао је Делару.

Он је навео да ће Европска комисија у реализацији пројекта ЕСАП блиско сарађивати са РЦЦ и МОР.

"Важно је узети у обзир и глас радника и глас послодаваца јер јасно је да ако знате какав је став синдиката и унија послодаваца, онда можете да формулишете добре политике", рекао је Делару.

Јован Мијалковић нови председник Савеза самосталних синдиката Пиротског округа

Извор: Пирот Плус Онлине

Данас је у просторијама Савеза самосталних синдиката Пиротског округа одржана Изборна скупштина. Практично седница Скупштине је представљала завршетак педогодишњег мандатног периода од 2015 до 2020. године. Том приликом једногласно је усвојен извештај о раду за поменути период, Програм рада за предстојећи петогодишњи период, извештај Надзорног одбора о материјално финансијском пословању и правила по којима ће Савез самосталних синдиката у наредном периоду радити. На седници је изабран и нови председник Већа.

Досадашњи председник Већа Савеза самосталних синдиката Пиротског округа, Родољуб Ђирић, је разрешен дужности и одлази у пензију, а данас су чланови Скупштине за новог председника изабрали Јована Мијалковића, досадашњег председника Самосталног синдиката Тигар тајерса. Захваљујући својим колегама на указаном поверењу, Мијалковић, је истакао да је стекао богато синдикално искуство и да ће се залагати на даљем јачању синдиката и успостављењу боље сарадње са Самосталним синдикатом Србије.

Родољуб Ђирић је на челу пиротског Самосталног синдиката био од 2008. године до данас. Дошао је у веома тешком тренутку за пиротску привреду када је почела приватизација по најновијем моделу. Ђирић је несумњиво дао изузетан допринос заштити интереса радника поготово у делу реализације социјалних програма и наплате заосталих потраживања.

Рационалним вођењем Самосталног синдиката у Пироту Ђирић је успео да из године у годину синдикалну касу чини богатијом. Данас је једногласно усвојен финансијски извештај, а новом руководству је на располагању довољно пара за нормалан рад.

На седници Скупштине изабрани су и делегати за ХВИ Конгрес Савеза самосталних синдиката Србије.

Руководиоци “Ниш експреса” прете радницима да ће их отпустити ако акције не заврше у приватној фирми директора тог превозника?

Пише: М.К.

- Синдикат “Слога” је објавио снимак разговора у којем руководиоци “Ниш експреса” траже од групе радника да натерају родитеље који су такође радили у том предузећу да продају своје акције приватној фирми “Гојко Бокић доо” чији је власник дугогодишни директор “Ниш експреса” Зоран Јовановић, уз “упозорење” да ће се, уколико их не продају, то одразити на њихов радни статус
- Синдикат “Слога” је саопштио да су у овом “уцењивачком” разговору наводно учествовали помоћник генералног директора Бојан Златановић и руководилац Стеван Димитријевић
- Према наводима синдиката, један од радника који су учествовали у разговору, а “није успео да убеди оца да прода акције”, остао је без посла, што “није усамљен случај”
- “Ниш експрес” не одговара на оптужбе синдиката

Удружени синдикати Србије “Слога” објавили су данас снимак разговора у којем руководиоци “Ниш експреса” траже од групе радника да натерају родитеље који су такође радили у том предузећу да продају своје акције приватној фирми “Гојко Бокић доо” чији је власник дугогодишни директор “Ниш експреса” Зоран Јовановић, уз “упозорење” да ће се, уколико их не продају, то одразити на њихов радни статус.

Према наводима синдиката, један од тих радника који “није успео да убеди оца да прода акције”, остао је без посла, што “није усамљен случај”.

На снимку су руководиоци “убеђивали” запослене да “натерају” родитеље да продају мањинске акције, како оне не би биле продате кроз принудни откуп, на којем ће имати мању цену, уз наглашавање да ће се другачија одлука одразити на њихов посао и живот.

Синдикат “Слога” је саопштила да су у овом “уцењивачком” разговору наводно учествовали помоћник генералног директора Бојан Златановић и руководилац Стеван Димитријевић.

– Почетком децембра прошле године Регионално повереништво “Слоге” је затражило од надлежних државних органа, тужилаштва и полиције да одмах испитају пословање фирме “Гојко Бокић д.о.о,” која је преко брокерске куће из Београда уценила мањинске акционаре да принудним откупом продају преосталих десет одсто акција, како би она постала стопроцентни власник “Ниш експреса”- наводи “Слога”.

Синдикат додаје да “нема никакве пословне логике да власник једног од највећих предузећа у Србији за превоз путника на домаћим и међународним линијама постане фирма “Гојко Боцић” која је регистрована за израду предмета од пластичних маса.

– Свако од радника ко се позивао на закон и право остао је без посла. Постоји безброј доказа не само о мобингу већ и о отвореним и директним претњама, као што су “летиш са посла ако не продас акције”, “чистићес тоалете до пензије ако их не присдаш” или “смањићемо ти плату”- каже председник Синдиката “Слога” за југ Србије Дејан Илић.

Он каже да се трговина акцијама “свела на трговину људима, људским животима и људском егзистенцијом”, а да је “Ниш експрес” постао “пример трговине утицајем, кршења људских права, застрашивања, присиле и укидања људског достојанства”.

Илић додаје да је велики проблем што на све те неправилности тужилаштво не реагује, а Србија ћути.

– Задатак свих нас је да ова беспризорна афера добије епилог на суду, да се укине безакоње и угрожавање живота људи, а зарад интереса једног човека или групице људи који са позиције моћи и власти отворено показују да су изнад закона државе Србије- каже он.

У “Слоги” додају да ће наставити да прате случај, као и да ће “инсистирати на ревизији приватизације ‘Ниш експреса’, а посебно на одговорности свих који су учествовали у овој “пљачки и отимачини државне имовине”.

Фирма “Гојко Бокић д.о.о”, која је иначе последњих година пословала са губитком, у октобру прошле године успела је да откупи акције у вредности од око три милиона евра од компаније “Делта реал естате” Мирослава Мишковића, која је била власник 51 одсто “Ниш експреса”.

Приватна фирма диогогодишњег директора “Ниш експреса” Јовановића тада је постала власник 90 одсто акција овог нишког превозничког предузећа.

“Ниш експрес” ћути

Руководство “Ниш експреса” данас није одговарало на питања у вези са наводним притисцима и уценама на раднике “Ниш експреса”, па чак и на њихове родитеље, да продају своје акције у корист приватне фирме дугогодишњег директора “Ниш експреса”.